

de Soldater, der ere indkaldte under Lovens Tvang for at aftjene deres Værnepligt, paa en saadan Maade, naar de blive syge, som de nu behandles. Jeg føler det som en Samvittighedssag at anbefale denne Sag til Rigsdagen og anmoder Rigsdagen om at skaffe en ordentlig Udgang af dette Forhold paa en for de syge Soldater forsvarlig Maade. Jeg vilde ikke have rørt ved denne Sag, dersom der havde været Plads nok paa det nuværende Sygehus, idet jeg mener, at Sygehuset, som det forefindes, i og for sig er forsvarligt. Og jeg har ingen som helst Tanke om, at jeg vilde gaa med til, selv om jeg skulde være Forsvarsminister i en Række af Aar, at foreslaa et nyt Sygehus for Hærens syge. Det, der mangler der, er Plads til de syge. Det er uforsvarligt at henlægge en saa stor Mængde syge, som Tilfældet har været, i Hospitalets Gaard i mere eller mindre tarvelige Telte. Saaledes behandler man ikke sine Tjenestefolk, og saadan behandler man ikke sine egne Børn. Det er Grunden, hvorfor jeg har tilladt mig at foreslaa et Sygehus for Søværnet, da det er den billigste Udgang af det Forhold. At tilvejebringe et stort fælles Hospital for Hær og Flaade vil koste mange Millioner. Hvor mange Millioner kan jeg ikke opgive i dette Øjeblik, men sikkert er det, at der vil medgaa adskillige Millioner dertil, og jeg vil ikke paatage mig Ansvaret, allermindst under den nuværende finansielle Situation, for at stille i Udsigt, at man snart skulde komme til et stort fælles Hospital. Men her have vi liggende en Fond, en Kapital, som er anvendelig og kun kan anvendes i det her angivne Øjemed. Det forekommer mig, at det er den lempeligste Udgang af den Sag nu at gaa til Anvendelse af den Kapital for at aflaste det gamle Sygehus med ikke mindre end 100 Patienter. Naar der skaffes Plads til 100 Patienter flere af Hærens syge, vil det gamle Sygehus i mange Aar kunne gøre god Fyldest. Men saadan som Forholdene nu ere og have været i nogen Tid, finder jeg dem uforsvarlige. Derfor anbefaler jeg Lovforslaget. Det glæder mig, at Udvalgets Flertal deler Anskuelse med mig og indstiller Lovforslaget til Vedtagelse, kun med det Ændringsforslag, at man nedsætter Summen med 25,000 Kr.

Mindretallet mener, at man kan gaa til en midlertidig Ordning ved at anvende et Beløb af omtrent 60,000 Kr. til at købe Inventar for og etablere Plads for nogle syge i den gamle kgl. Fødselsstiftelse. Det maa jeg paa det bestemteste fraraade. Jeg vil anse det for uforsvarligt at lægge

syge Soldater ind i den gamle Fødselsstiftelse, uden at den i Forvejen er undergaaet betydelige Forbedringer. Og hvad det vil koste at give sig til at reparere et saadant gammelt Hus, ved jeg ikke. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Pinstrup) mente, at det Overslag, der er gjort, er for højt, men sikkert er det, at det vil koste om ikke den Sum, saa henimod et Par hundrede Tusinde Kroner, og de Penge, mener jeg, ere spildte, thi det er selvfølgelig Meningen at sælge det gamle Frederiks Hospital, den gamle Fødselsstiftelse, saa snart der melder sig en Køber, der vil købe disse Bygninger og Arealer paa rimelige Vilkaar. Det er derfor uklogt midlertidigt at etablere et Sygehus der. En anden Sag var det, dersom man vilde ombygge den gamle Fødselsstiftelse og indrette den til et Hospital og dertil anvende den henimod halve Million Kroner, som det her er foreslaaet at anvende til, et helt nyt Hospital for Søværnet. Det skulde jeg ikke have noget imod. Men at tage Soldaterne oppe fra det gamle Sygehus og uden videre lægge dem ned paa Fødselsstiftelsen vilde jeg anse for utilbørligt overfor Soldaterne, og det er jo oplyst, at det vilde være forbundet med megen Ulejlighed og meget Besvær. Selvfølgelig sige Hærens Læger, at de nok kunne føre Mad fra det gamle Sygehus ned til Patienterne paa Fødselsstiftelsen, men jeg er bange for, at Maden vilde blive noget kold om Vinteren, inden den naaede til Fødselsstiftelsen fra Rigenegade, og jeg er bange for, at det vilde afstedkomme betydelige Udgifter at foretage denne Transport. Og ikke alene det, der maa ogsaa en særlig Betjening til de syge, hvis man etablerede en Afdeling paa Fødselsstiftelsen for syge fra Hær og Flaade, og det vilde medføre betydelige Udgifter baade til flere Sygeplejersker og flere Læger og til Betjening i enhver Henseende. Jeg vilde ikke anse det for forsvarligt at anvende Statens Penge paa den Maade.

Naar det ærede Medlem, der er Ordfører for Mindretallet, sluttede med at sige, at under de nuværende økonomiske Forhold ansaa han det ikke for rigtigt at anvende indtil ½ Mill. Kr. paa militære Foranstaltninger, skal jeg sige, at jeg tror, vi skyldte Hæren og Søværnet at skabe rimelige Forhold for de syge Soldater, og der er kun Tale om at anvende henvend en halv Million, ikke af Statens almindelige Midler, men af Midler, der ere opsparede gennem Tiderne i en Fond til et Øjemed som det, der her er Tale om. Derfor er det af mig foreslaaede en saa rimelig og billig Udgang